

ΕΤΟΣ Δ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 164

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ ἑσπερικόν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ ἑξωπερικόν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 4 Ἀπριλίου 1882.

Ἐρθευτο ἀκμῆ καὶ ὑψιχὴν πρό τινων ἡμέρων ἡ κυβερνητικὴ Βαβέλ, ἡ ἰδρυθεῖσα ἐπὶ τῶν συντριμμάτων τῆς Κουμουδουρικῆς δυναστείας. Μόλις κατερρῆ ὑπὸ τὸ βῆρος τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν δικαστικῶν βουλευμάτων ὁ ἄμορφος ἐκεῖνος ἄγκυρος, καὶ ἀμείσως χεῖρες πολλαὶ ἐτέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ οἱ διεσπαρμένοι λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ κέρατοι πρὸς δὲ καὶ μέρος τοῦ ὀλικῆ τοῦ κατεδαφισθέντος κτιρίου ἀπετέλεσαν τὸν μέγιστον σωρείτην, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀποιου ἐστήθη τὸ ζῶν τοῦ μεγάλου Πιμπιῶ ὁμοίωμα. Ἄλλ' ἡ πυργοποιεῖα αὐτῆ, ὡς ἡ περὶ βόττος ἐκεῖνῃ τῆς Γραφῆς, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λήξῃ αἰσίως· ὅσον μᾶλλον τις αἰσεται πρὸς τὸ ὕψος, τόσον μᾶλλον αἰσθάνεται ἐν ἐκυτῷ ἐσωρικῆς ὀρέξεως· ὁ ἰγγοσ σπασίσει τὸ πνεῦμα καὶ τινες ἀπαραιτήτοι κανόνες λησμονοῦνται ἢ παραβλέπονται. Μόλις εὐρήθη εἰς τὸ δυσανάβατον ἐκεῖνο ὕψος, ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἐθεώρησεν ἀλαζῶν τὴν ὑποβασιάζοντα αὐτὴν στύβωσάντην, ἠεθάνθη ὀρμῆς ἀκρατήτους μεγαλείου. Εἶνε ἡ μέθη τῆς ἀρχῆς. Οἱ Κασίους καθιζόμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς κοσμοκρατορίας ἐθεοτολοῦν ἑαυτοῦς. Ὁ κ. Τρικούπης, δὲν ἐτόλμησε νὰ κηρύξῃ ἐκυτὸν Δία ὑψιβερέτην ἢ ἐνοσίχθονα Ποσειδῶνα, ὠκειοποιήθη ὁμοῦς ἐν τῶν προνομίων τῆς νεωτέρας θεότητος καὶ περιεβλήθη ἐν τῶν δογμάτων αὐτῆς, γενόμενος εἰς καὶ τριπλοῦς. Ἡ παραγωγίσις ἑμῶς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων ἐργατῶν, δὲν ἦτο φρόνιμον ἔργον· τέλος πάντων ἀφου εἰργάσθησαν καὶ αὐτοί, καὶ ὠκοδόμησαν, ἐννόουν νὰ μὴ μείνωσι

παρὰ τὰ θεμέλια καὶ ἔπρεπε νὰ παραμερίσωσιν αἱ πολλὰ ὑποστάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ, χάριν τοῦλάχιστον τινῶν τῶν πρῶτεργατῶν. Ὅταν ἐν τῇ δικνομῇ ὁ ἀρχηγὸς κρατῆ δι' ἐκυτὸν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος, πολὺ φυσικὸν εἶνε νὰ ἐξεγείρωνται ὀρμῆ χειραφετήσεως παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς. Διὰ τοῦτο αἱ γλῶσσαι ἤρχισαν νὰ συχίζωνται, καὶ οἱ ἐργάται ν' ἀποχωρῶσι, καὶ ἡ στερεότης τῆς οἰκοδομῆς νὰ κινδυνεύῃ. Οὗτω διακθεδριοῦσι τοῦλάχιστον οἱ εἰδήμονες, ἀν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπέρχουσιν ἀντιπραγματικαὶ εἰδήσεις. Κατὰ τοὺς μὲν τὸ κυβερνητικὸν οἰκοδόμημα εἶνε ἤδη κόνις. Κατὰ τοὺς ἐτέρους οὐδὲ κἂν σείεται, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἂν ποτε σισθῇ ἄρκουσιν αἱ στιβαραὶ χεῖρες τῶν συντακτῶν τῆς Παλιγενεσίας καὶ τῆς Ὄρας νὰ τὸ ὑποβαστάσωσιν.

* *

Ὅμολογοῦμεν ὅτι ἅμα εἶδομεν καὶ ἡμεῖς τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπης, ἅμα εἶδομεν τὴν ἔκτακτον αὐξήσιν καὶ ἐξόγκωσιν αὐτοῦ, γινώσκοντες ἄλλως τὸ κλίμα τοῦ ἐλληνικοῦ βουλευτηρίου, ἀνεκράξομεν ἐν τῇ δυσπιστικῇ ἡμῶν, — Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε φυσικόν! Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων οὐδὲ συνέλεξε περὶ αὐτὸν ὁ κ. Τρικούπης ἦτο ἀνατροπὴ τῶν μαθηματικῶν νόμων, ὕψ' ὧν διέπεται ὡς πρὸς τὰς διαιρέσεις αὐτοῦ τὸ ἐλλήνι ὄν κοινοβούλιον. Ἡ πλήμυρα εἶχε φθάσει μέχρι σημείου μήποτε σημειωθέντος ἐν ταῖς προγενεστέροις ἐποχαῖς. Συνέβανε λοιπὸν ἔκτακτόν τι. Ὅθεν δὲν εἶχομεν ἄδικον ὑποπτευόμενοι ὡς μὴ φυσιολογικὴν τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος. Ὅς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ νόσος ὑπῆρχεν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐσφαλόμεν κατὰ τὴν διάγνωσιν. Μᾶς ἠπάτησαν τὰ συμπτώματα καὶ ἐνομίσαμεν τὴν νόσον ὕδρωπα. Ἀπεναντίας ἦτο αὐτῇ ἐγκυμοσύνη, καὶ μάλιστα εἰς σημεῖον λίαν προκεχωρημένον. Εἰ καὶ ἡ κατάστασις αὐτῇ ἀπεκρύβη ἐπιμελῶς, ἐν

τύποις τὸ πρῶτον ἐγνώσθη ὑπὸ τῶν πολυπραγμόνων καὶ διεδόθη. Ἡκούσθησαν μάλιστα καὶ αἱ ᾄδινες καὶ τινες διαβεβαίωσαν ὅτι ὁ τοκετὸς ἐπῆλθε καὶ μάλιστα ἔδουνηρὸς καὶ δύσκολος τοσοῦτον ὥστε ἐγένετο ἀνάγκη χειρουργικῶν ἐργασιῶν.

Δὲν ζητοῦμεν νὰ μάθωμεν τὸν πατέρα, διὰ τὸ μὴ ματαιοποιήσωμεν. Τὰ ἑλληνικὰ κόμματα δὲν γεννῶνται συνήθως ἐκ νομίμων καὶ φυσικῶν συνοικεσιῶν. Εἶνε ἢ ἀπάτορα, γενόμενα διὰ τῆς αὐτομάτου γεννήσεως, ἀποκλεισμένης ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ εὐρύτου ἄσουλον ἐν τῇ πολιτικῇ, ἢ γόνιοι πολλῶν ὁμοῦ πατέρων. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ πιθανότερον εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν ἐν τῷ νεογνῷ, ἐν χερί Δεληγεώργη, ἐν πόδι Πετμεζά, μισὸ κεφάλι Κοντοσταύλου, ἄλλο μισὸ Καραϊσκάκη, μίαν μύτην Πετσάλη, δύο μάτια Μεσσηνέζη καὶ οὖτω καθ' ἑξῆς. Μυρία διαδίδονται φήμες κατὰ τοὺς μὲν εἶνε ἐξάμβλωμα ἄξιον διὰ τὸν Κεῶν ἔχον τρεῖς καὶ πλείονας κεφαλὰς κατὰ τοὺς δὲ τὸ νεοτεχθὲν δὲ ἔχει κεφαλὴν καὶ προσπαθοῦσι νὰ τῷ θέσωσι μίαν π'αστήν, ἂν καὶ ἡ κεφαλὴ ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν τελευταίων ἀνατομικῶν παρατηρήσεων τῶν γενομένων ἐντὸς τῆς Βουλῆς, δὲν εἶνε πάντοτε ἀναγκαία. Οὐδὲ τὸ ὄνομά του ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν, διότι ἀπὸ καιροῦ ἐσαστίσαμεν μὲ τὴν ὀνοματοθεσίαν τῶν κομμάτων εἶνε πέμπτον, ἑκτόν, δέκατον, ἑκατοστόν, ἀγνοοῦμεν ἄρα ἀναλάβη καθήκοντα ἀναδόχου ὁ κ. Δηληγιάννης. Ἐπιθυμοῦμεν μόνον νὰ μάθωμεν ἂν τὸ νεογνὸν θὰ εἶνε βιώσιμον. καὶ ἂν ἡ γέννησις τοῦ ἐπαγγέλλεται ἡμῖν τι τὸ καλόν.

Ἀπέχομεν νὰ κρίνωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀναμένομεν τοὺς πρώτους αὐτοῦ κλαυθμηρισμούς. Δὲν ἀποκρίπτομεν ὁμῶς ὅτι δὲν τρέπομεν πολὺ μεγάλας ἐλπίδας. Εἶδομεν τόσους Μεσσία· γεννηθέντας μετ' ἐπαγγελιῶν καὶ βιώσαντας βίον μύκτης, ὥστε ἔχομεν, ὄλον τὸ δικαίωμα ν' ἀμφιβάλλωμεν. Ἐπειτα, μὴ λησμονώμεν ὅτι εἰς ἑκάστην γέννησιν Μεσίου παραστατεῖ ὁ Ἡρόδης καὶ ὁ Ἡρόδης δὲν λείπει οὐδὲ τὴν φορὰν ταύτην, οὐχὶ σφαγεὺς ἄγριος τῶν ἀθῶων, ἀλλὰ μελιχρῶς καὶ ἐπιβούλως προσελκύν τὰ μωρὰ πρὸς ἑαυτὸν, δι' ὀλίγων θωπεῖων καὶ δι' ὀλίγων μειδιαμάτων ἐκ τῆς ἀνεξαντλήτου ἀποθήκης τῆς γλυκύτητος αὐτοῦ.

ANEMOMAZOMATA

Καλὰ θὰ κάμῃ τὸ συνερχόμενον συνέδριον τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν νὰ σκεφθῇ ἐν πρᾶγμα πῶς νὰ γείνη κατοικήσιμος εἰς τὸ μέλλον ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν. Διότι ἂν κάθε χρόνον προστίθεται καὶ μία ἐπιδημία εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας δὲν ἠξιοῦμεν μὴ τὸν Θεὸν τί θὰ ἀπογίνωμεν.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ αἱ μεγαλείτεροι μου-

σικαὶ ἔχουν ἓνα ἀρχιμουσικῶν Ἐδῶ εἰς τὸν τόπον τῆς τελεότητος καὶ ἡ μικρὰ τῆς Φρουρᾶς ἔχει δύο. — Τούτο λέγεται εἰς τὴν στρατιωτικὴν γλῶσσαν προσκόλλεις.

Τὸ κάρρον τῶν ἀκαρθασίων, πρῶτ' ἕκαστος ὡς ἐμάθομεν καὶ περιμένει ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναμένον νὰ παραλάβῃ τὰ καθηγητικὰ σκουπίδια.

Ὁ Κωνσταντινίδης ἀπελύθη ὡς καθηγητὴς ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπελύθη ὡς γυμνασιάρχης ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου. Εἰς ἔρωτ' — Ποῖος θὰ τὴν ἀπολύσῃ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας του.

Ἐτέθη φρχιμὸς ξύλινο· τέλος πάντων εἰς τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς λίθους τοῦ Καραπάνου ἐν τῷ πεζοδρομίῳ τῆς ἑδοῦ Σταδίου. Μερικοὶ Ἄρτινοι παρατυχόντες ἐψεύδιζον. — Δὲ ἐμποροῦτε τάχα νὰ ταῖν βραχμὸς καὶ εἰς τὴν τιμαρτωτικὴν ὄρεξιν αὐτοῦ...

Μεταξὺ τῆς ἀνακαλυφθείσης ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διοργανισμένης συμμορίας τῶν ἐπαιτῶν, λέγεται ὅτι ἦσαν καὶ βουλευταὶ τινες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀναγκασθέντες νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο μετὰ τὴν 2 Μαρτίου.

Ὁμιλοῦσι πρὸς ἀλλήλους ἱατροὶ τινες καὶ λέγουσιν ὅτι ὁ ἱατρὸς εὐρίσκειται πάντοτε εἰς δυσάρεστον θέσιν ὅταν ἀποθνήσκῃ ὁ θεραπευόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἀσθενῆς, διότι οἱ συγγενεὶς πάντοτε παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἱατροῦ. Εἰς παρατυχάνων δηλοῖ ὅτι αὐτὸς οὐδέποτε ἤκουσε παράπονον παρὰ τῶν συγγενῶν τῶν ἀποθνησκόντων ἀσθενῶν του.

— Εἶναι ἱατρὸς ὁ κύριος; τὸν ἐρωτοῦσιν. — Μάλιστα εἶμαι κτηνίατρος.

Ἐπικλοῦντες ἀδικίαν τινὰ ἐν ἀγνοίᾳ ὑφ' ἡμῶν γενομένην, δηλοῦμεν ὅτι κατὰ λάθος ἀνεμίξαμεν καὶ περικοπήν τῆς Κλεισθῆς εἰς τὰ ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τόπου ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ, διότι ἡ ἔγκριτος τερψιστάει εφημερίς εἶχε παραλάβῃ αὐτολεξεί τὴν περικοπήν ταύτην ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν εφημερίδων.

Πρώτος ἐκκλάψις νέου κόμματος

Δέν έννοούμεν διατί τότεν σκανδαλίζονται τινές τών πκρ' ήμιν φιλελευθέρων, διότι είς τήν Αύλην καλοῦνται είς τās μεγάλας και τās μικράς συναναστροφάς πολλοί μη άνήκοντες, ώς λέγουσιν, είς τούς αθέτητικούς κύκλους. Παρεκτός του ότι οί αθέτητικοί δθθεν ούτοι κύκλοι παρ' ήμιν, ώς επί τὸ πολὺ οὐδέν έχουσι τὸ αθέτητικόν και τὸ επιβίλλον, παρατηροῦμεν ότι τοιαύτη ὑπὲρ του αξιωματικού κόσμου αποκλειστικότης ἀρμόζει είς χώραν δεσποτικήν, και οὐχί ἐλευθέραν και ἰσοπολιτιδα ὁποία εἶνε ἡ Ἑλλάς. Ὅπως έννοήσαμεν και ἐθεσομοτήταμεν τήν βασιλείαν ἀπὸ του 1863, κατ' ἀνάγκην αὐτη ἀπώλεσε παρ' ήμιν τὸν χαρακτήρα τών ἀρχαίων εὐρωπαϊκῶν μοναρχιῶν, και τείνει νά κατέχη ἀπλῶς τήν θέσιν τῆς Ὑπερτάτης του Κράτους Ἀρχοντίας. Ἀλλά τίς δύναται ν' ἀξιῶσθ, ότι ὁ έν τέλει παρ' ήμιν ὕσον ὕψηλά και ἀν ἴσταται, δέν πρέπει νά βλέπη παρὰ ὑπαλλήλους και βουλευτάς; Εἰς τās ἐλευθέρας κοινωνίας ἄλλως, μᾶλλον ἢ είς πάσας ἄλλας, σχηματίζονται και ἐκτός τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας και τῆς πολιτικῆς, διακεκριμέναι προσωπικότητες και διακεκριμένοι οἰκογένειαι πάσης τιμῆς ἀξίαι και μηδέν μηδενὶ ὀφείλουσι, οὔτε είς τούς ἄνω οὔτε είς τούς κάτω.

ΦΑΓΟΥΡΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πονηρόπουλος και Γεννάδιο; περί του πόθεν ἀναπνεύουσι τὰ φύλλα τών φυτῶν.

Ἀλβέρτης και ἐμβολιασταί περί δαμαλίδος και γλυκερίνης.

Ὀλύμπιος, ἐμβολιασταί και Ἀλβέρτης περί ἀγγλικῆς δαμαλίδος.

Κατζαρός και Παλιγγενεσία περί χοιριδίου.

Δέφνερ και Ξένος περί Κροῦπ και Ἀρμστρογγ.

Ξένος ὑπὲρ Γρίβα και Κλαίδ.

Ἐθνηκὸν Πνεῦμα. Ὁ Κουμουνοῦρος ἴδρωσι κινητὰ διδασκαλεῖα.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Ὁμίλουν είς οἰκίαν τινα περί του κ. Μητσάκη ὅστις δά τῶν συγῶν είς τήν Ἀβυσσιναίαν ἐπιδρομῶν του θά πλουτίσῃ τήν γεωγραφίαν τῶν μερῶν ἐκείνων διὰ νέων ἀγνώστων τῶν τόπων.

— Οὐ κι' αὐτός' προσέθηκεν ὁ μικρὸς Γιαγκῆς.

— Τί τρέχει; ἐρωτᾷ ὁ πατὴρ του'

— Νά τᾶχω μετ' τὸν κύριον Μητσάκη, γιατί ἀν ἀνακαλύψῃ νέου τόπου, θά μεγαλώσῃ ἡ γεωγραφία και τότε δὲν θά προφθάνω νά μελετῶ.

* *

Ἐντὸς βαγαρίου ταξιδεύουσιν ἐκτῶ' ἐξ αὐτῶν οἱ ἐπτά καπνίζουσι.

Ὁ ὄγδοος:

— Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ, κύριοι, που δὲν καπνίζω;

* *

— Τῷ ἐπεμψα τās εὐχάς μου διὰ τās ἑορτάς του Πάσχα γεγραμμένας ἐπὶ χαρτονομίσματος τῶν 112.

— Και ἀπεκρίθη;

— Νά του στείλω ἀπὸ τὸν ἴδιον χάρτην διὰ νά γράψῃ τήν ἀπάντησιν.

* *

— Πολλὰς τρέλαις κάμνεις, παιδί μου, βεβχίως θά ἔχη τὸ διάβολο μέσα σου.

— Τότε μαμά μου τί πταίω ἐγώ; νά τὸ εἰπῆς είς τὸ διάβολο.

* *

— Ἐγώ ποτέ δὲν κάμνω ἐλεημοσύνην.

— Διὰ τί;

— Διότι ποτέ δὲν πρέπει νά κάμνη τις, ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ νά τοῦ κάμνουν, ἤτοι: μὴ ἐπιθυμῶν οὐδεὶς νά με ἐλέησῃ ἀποφεύγω τās ἀγαθοεργίας. Ἡ σκέψις μου εἶνε εὐαγγελικῆ.

* *

— Μία πεντάρα: ἐλέησε τὸ πτωχό.

— Σὲ ἀρκεῖ;

— Μάλιστα.

— Δὲν ἔχω πεντάρα, ἀλλὰ λάβε μισὸ φράγκο και μισὸ ὀφείλεις δέκα πεντάρες.

— Εὐχαριστῶ, Κύριε, θά παρακαλῶ τὸν θεὸν νά σε ἐξοικονομῇ καλά ἕως νά δυνηθῶ νά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω.